

Llei de caça

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 d'abril del 2000 ha aprovat la següent:

llei de caça

Exposició de motius

Andorra és un país especialment privilegiat per la natura, tant per la diversitat de la seva fauna salvatge com dels seus hàbitats, específics del Pirineu; ambdós han constituït històricament part dels recursos naturals més importants per als seus habitants.

Aquesta riquesa faunística que ha permès l'exercici de la caça, ja sigui tradicionalment, ja sigui actualment com una manifestació de lleure d'un col·lectiu de la població, requereix una atenció prioritària i constant de l'Estat a fi de preservar-la i conservar-la com a patrimoni natural irrenunciable per a les properes generacions.

La manca d'un control adequat i suficient en l'explotació dels recursos naturals s'ha traduït, en l'àmbit internacional, en la desaparició d'una gran quantitat d'espècies d'animals salvatges i en una degradació accelerada de la natura. Davant d'aquests fets preocupants, diferents organitzacions mundials i tots els estats del nostre entorn han fet palès l'interès per preservar els medis naturals actuals amb accions concretes, planificades i coordinades, amb l'objectiu de corregir els desequilibris constatats.

El Conveni de Berna del 19 de setembre de 1979, relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa, és una manifestació de l'interès internacional per aquests temes i ha comportat una adequació efectiva de la política cinegètica dels estats membres del Consell d'Europa, amb una vocació unificadora en l'àmbit europeu. L'article 1 del Conveni de Berna es preocupa en particular de les espècies i dels hàbitats, la conservació dels quals necessita la cooperació de diversos estats, i acorda una atenció particular a les espècies, incloses les espècies migratòries, en perill d'extinció i vulnerables.

Amb la mateixa orientació, l'article 31 de la nostra Constitució ha plasmat els principis i les exigències de conservació de la natura esmentats, i estableix que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra, i de defensar la flora i la fauna autòctones.

Pel que fa a l'isard, es considera que per afavorir una població òptima d'aquesta espècie a Andorra, tot permetent un sistema de caça compatible amb l'establert en la legislació fins ara vigent, és vinculant la creació de nous vedats de caça on la caça dels ungulats en general sigui gestionada mitjançant plans de caça fonamentats en les característiques del territori i de les poblacions que hi habiten.

Per altra banda, aquesta Llei pretén donar més mitjans per lluitar contra el furtivisme, augmentant les competències del Cos de Banders i traspasant al Codi penal les accions que constitueixen el furtivisme.

A fi d'adequar les disposicions legals que regulen actualment l'exercici de la caça a Andorra a l'esmentat precepte constitucional i també per actualitzar-les, resulta necessària la promulgació de la present Llei de caça, que substitueix la del 5 de juliol de 1988, modificada el 31 de juliol de 1991 i el 30 de juny de 1995.

L'abast de la present Llei de caça es limita a l'ordenació de l'activitat cinegètica, per tal com es considera convenient reservar la regulació general de la conservació de la natura i dels recursos naturals a disposicions futures, d'acord amb el marc competencial establert en la Constitució.

Registreu-vos a [LesLleis.com](https://www.leslleis.com) per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

--	--	--